

Arrest

nr. 228 207 van 29 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. STESENS
Colburnlei 22
2400 MOL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 18 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat E. STESENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Marokkaanse nationaliteit en hebt u Marokko verlaten in 2017, samen met uw moeder, twee zussen en een broer. Met uw vader in Marokko hebt u geen contact meer. U werd in België veroordeeld en nadien vast gezet met het oog op repatriëring. U weigerde een eerste repatriëring in juni 2019. Omdat een tweede repatriëring werd voorzien in september 2019 diende u op 10 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat u dit verzoek enkel indient om de repatriëring te ontlopen. In uw dossier zit onder meer een kopie van uw paspoort van 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Daarnaast blijkt dat om verschillende redenen een versnelde procedure kan worden toegepast. Het feit dat u een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw terugdrijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U verklaarde ten aanzien van het CGVS expliciet enkel een verzoek in te dienen om een repatriëring te vermijden. U gevraagd naar de redenen waarom u niet naar Marokko kon terugkeren, bleef u maar herhalen dat uw familie hier is en u daar nergens terecht kan. Echter blijkt uit uw verklaringen dat u in Marokko uw vader nog hebt. U verklaarde dat uw vader u ooit sloeg. Intussen bent u meerderjarig en dient u niet noodzakelijkerwijze bij hem te verblijven. U kan zelfstandig wonen. U heeft in Marokko blijkbaar ook nog uw zus die gehuwd is en daar nog woont en u verklaart dat u een oom heeft wiens vrouw in het huis van uw grootouders verblijft. Aldus hebt u er nog familie én heeft uw familie er nog eigendom. U zou er geen werk vinden, maar u hebt blijkbaar wel een opleiding gekregen destijds in Marokko én u hebt hier eveneens school gelopen en werkervaring opgedaan. Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat u ook nooit enig probleem blijkt te hebben gekend met de Marokkaanse autoriteiten. Aldus moet er worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van het EVRM en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Wat betreft het betoog van verzoekende partij dat uit de motivering van de bestreden beslissing “geenszins een afweging blijkt tussen de belangen van verzoeker enerzijds en van de Staat anderzijds”, wijst de Raad er evenwel op dat het verwerende partij in haar declaratieve opdracht enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland resorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van verwerende partij.

2.2.4.1. Verder benadrukt verzoekende partij in haar verzoekschrift dat haar gezin Marokko ontvluchtte omwille van het gedrag van haar vader, die ook verzoekende partij regelmatig sloeg. Verzoekende partij wijst erop dat haar moeder, zussen en broer legaal in België verblijven en dat zij derhalve in Marokko geen dichte familieleden meer heeft waarop zij kan terugvallen. Evenmin kan zij rekenen op de bescherming van de Marokkaanse autoriteiten tegen haar vader. Zij is dan ook bijzonder kwetsbaar.

2.2.4.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* aannemelijk maakt dat zij actueel nog te vrezen heeft van haar vader. Verzoekende partij gaf tijdens haar persoonlijk onderhoud weliswaar aan dat zij vroeger geslagen werd door haar vader (administratief dossier, stuk 4, notities CGVS, p. 4), doch uit niets blijkt dat zij thans, nu zij intussen meerderjarig is en niet noodzakelijk bij haar vader dient te verblijven, nog steeds vreest voor haar vader. Immers, toen verzoekende partij op het einde van haar persoonlijk onderhoud gevraagd werd waarom zij een verzoek om internationale bescherming indiende, gaf zij uitdrukkelijk aan dat zij enkel om internationale bescherming verzocht teneinde een repatriëring te vermijden (notities CGVS, p. 6). Gevraagd naar de redenen waarom zij niet naar Marokko kon terugkeren, stelde zij slechts dat haar familie hier is en zij daar nergens terecht kan (notities CGVS, p. 5-6). Van een actuele vrees voor haar vader maakte zij op geen enkel moment gewag. Het komt dan ook allerminst overtuigend over dat verzoekende partij in haar verzoekschrift plots voorhoudt wel degelijk nog steeds te vrezen voor haar vader, temeer nu zij deze vrees op geen enkele wijze concretiseert. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog herhaalt dat zij geen dichte familieleden heeft in Marokko, wijst de Raad erop dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud aangaf dat zij ook nog een zus heeft die in Marokko is gehuwd en die daar nog woont (administratief dossier, stuk 4, notities CGVS, p. 4) en dat zij ook een oom heeft wiens vrouw in Marokko in het huis van de grootouders van verzoekende partij verblijft (notities CGVS, p. 5). Derhalve heeft zij er wel degelijk nog familie én heeft haar familie er nog eigendom. Verder wordt in de bestreden beslissing nog opgemerkt dat verzoekende partij, die nog stelde er geen werk te zullen vinden, destijds wel een opleiding gekregen heeft in Marokko, hier school heeft gelopen en werkervaring heeft opgedaan. Dat zij “*bijzonder kwetsbaar*” is, toont verzoekende partij derhalve op geen enkele wijze aan.

De Raad treedt verwerende partij dan ook bij in haar motivering dat verzoekende partij doorheen haar verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

2.2.5. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Marokko een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.6. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud via video-conferentie d.d. 4 oktober 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken bij te brengen, dit met de hulp van een tolk Arabisch. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.7. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

J. BIEBAUT